

תנועת החסידות: שבת ק'דש בשדה השלג

רבי שניאור זלמן
מליאדי היה הרבי
הרבי הראשון של
חסידות חב"ד.
הוא מלא באהבת
ה' ואהב כל יהודי
עצומה ואמתית.

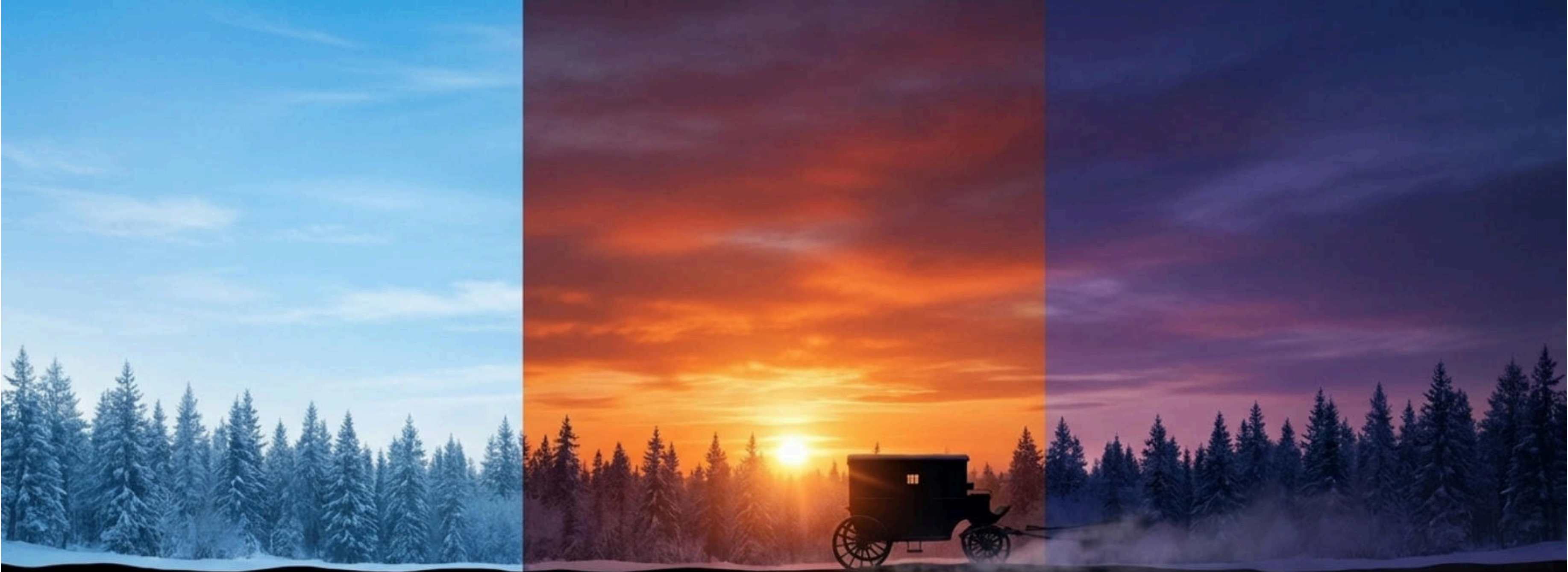
אנשים רעים ספרו
שקרים למלך רוסיה
(הצאר). הם אמרו שהרבי
שוולח כסף לאוייבים
ומורד במלכות!
המלך זעם.

**החילים האכזריים של המלך באו לעצר את הרבי! הם דחפו אותו לתוך
'מרכבה שחורה' – קרון חשוך מברזל שנועד לפושעים מסוכנים.**

בחוץ סופת שלג וקור חודר עצמות. בפנים, ח'שך
מחלט. אבל הרבי לא דאג כלל. הוא ידע שה' נמצא
אתו תמיד, גם במקום החשוך ביותר!

ימים עברו, והנה הגיע יום שישי. השמש מתחילה
לשקע והשמי" נוצים באדם. עוד מעט ממש נכנסת
שבת קדש, וכיהודי - אסור לרבי לנסע!

הרבי מבקש בנימוס וברגע:
"סלח לי, עוד מעט תכנס שבת. אני
מבקש שנעצר כאן ולא נסע בשבת."

הקצין מסרב בכעס וצוחק בלעג:
"אני, קצין מלכות, אעצר בגלל השבת
שלך?! מי אתה שתגיד לי! סוסים, לדהר!"

הרבי לא כעס ולא התיאש.
הוא ידע כלל גדול: בעולם
יש "השגחה פרטית".
לחש הרבי: "רבוננו של עולם,
אני עשיתי את החדלות שלי.
עכשו תורך."

**טראה!
קנאק!**

מיד נשמע פצוץ אדיר! ההשגחה פעלה:
ציר הגלגל של הכרכרה נשבר מעצמו!
הקצין וחייליו היו חייבים לעצור בקוצר
כדי לתקן את התקלה.

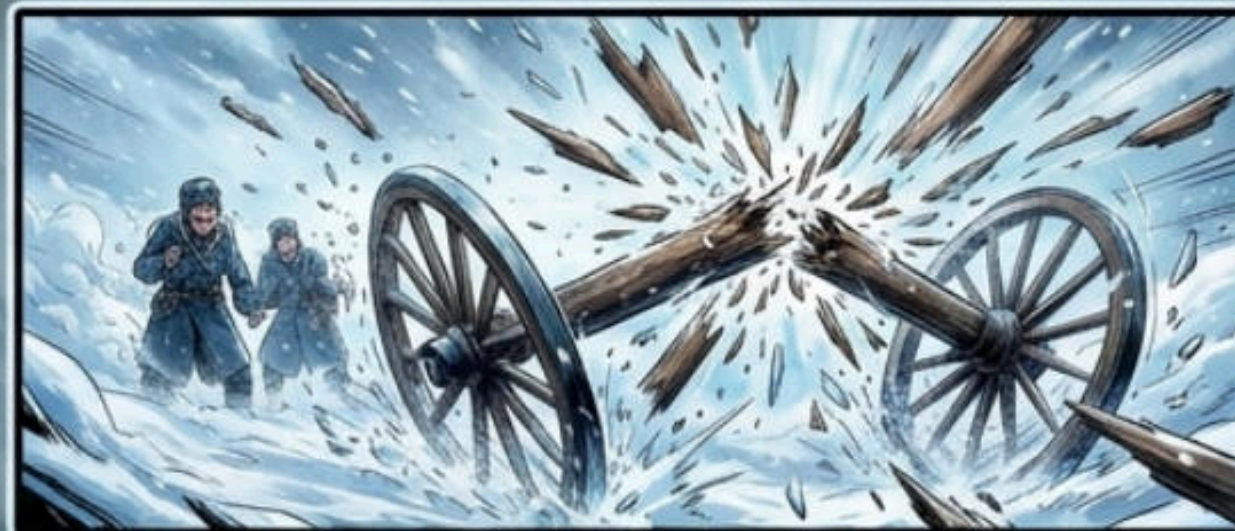
סימו לתקן? ה' המשיר לעכב אותם!

1. הסוס החזק והענק צנח
מת על הקרח.

2. החילים מיהרו להביא
סוס חדש במקומו.

3. פתאום – קראח! גלגל
נוסף התפרק לחלוטין
מעצמו!

הַקָּצִין הַקְּשׁוּחַ שָׁמַט
אֶת שׁוּטוֹ לַשֵּׁלֶג.
הוּא הֵבִין אֶת הָאֶמֶת
הָאֶמֶת וְאָמַר:
"תּוֹרִידוּ אֶת הַנֶּשֶׁק!
הָאֱלֻלִּים שֶׁל הַיְּהוּדִי
הוּא שְׁעוֹצָר אוֹתָנוּ.
אֲנַחְנוּ נִשְׁאָרִים כָּאן
עַד מוֹצָאֵי שַׁבָּת!"

הדלת נפתחה. בלב היער הקפוא, בלי אוכל או בית כנסת, הרבי קיבל את
מלכת השבת בשמחה עצומה ושר אל מול השקיעה: "לכה דודי לקראת כלה..."
ה' מלא אותו באור!

מָה אֲנַחֲנוּ לומָדִים מֵהַאָדָמוֹ"ר הַזֵּקֵן?

✓ כשמישהו צעק, זלזל
והפריע לו לקיים מצוה,
הרבי לא כעס ולא התיאש!

✓ הוא שמר על השקט הפנימי
שלו, כי הוא האמין שה' הוא
מלך העולם ושולט בכל.

גם לנו זה קורה היום!

לפעמים אנחנו בטיול ורוצים להתפלל
'מנחה' או לברך בקול על ממתק.
ופתאום, יש רעש מסביב, או ילדים
שוחקים ומפריעים לנו להתרכז במצוה.

מחר בבקר!

בפעם הבאה, אל תתבישו ואל תפחדו! המשיכו לעשות את המצוה שלכם בגאווה ובחיוך.
תזכרו שמלך מלכי המלכים מאיר עליכם, שומר עליכם – וגאה בכם מאוד!